

(2) ANT
XVI
44(2)
GEOGRAPHICA
ET HISTORICA
HERODOTI,

Quae Latinè MELA exscripsit,

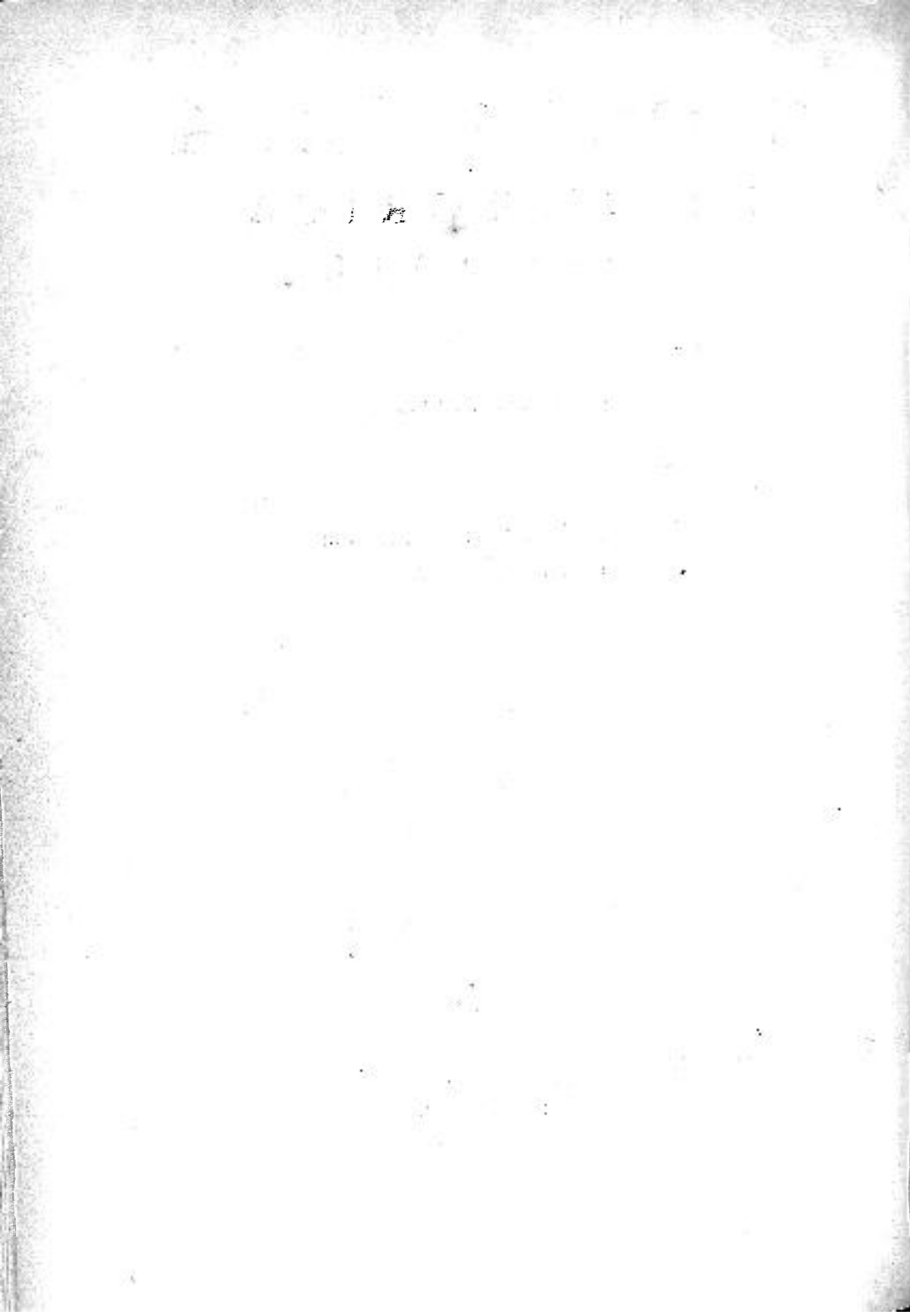
παρὰλλήλως, concinnata,

AB

AND. SCHOTTO ANTVERPIANO
Graecarum literarum in Academia
Tolerana doctore.

ANTVERPIAE,
Ex officina Christophori Plantini.
M. D. LXXXII.

IACOBO SCHOTTO

FRANC. F. PATRICIO ANTVER-
PIANO D. DE BOVTERSEM ET R. P.
ANTVERP. AB ELEEMOSYNIS, FRATRI SVO
CARISS. AND. SCHOTTVS LIB. MER. DD.

ECTE M. Porcius Cato, in Originibus, non minus otij, quàm negotij dādam esse rationem censuit: & Scipionem illum qui primus Africanus est appellatus, dicere solitum accepimus, numquam se minus otiosum, solūque esse, quàm cū solus esse videretur. Ea est enim ingenij vis, ea agitatio, in hominibus μεμύεγας, & eruditis, nullum ut sine fruge tempus transigant, quin vel sēcum ipsi commententur, vel cum libris litteratisq. hominibus colloquantur. Nec dubito, mi frater, quin plurimi, quod tamquam ad mercatum bonarum artium profectus sim; hanc studiorum meorum peregrinationem, more institutōque maiorum inchoatam, otium interpretentur. Ego verò vel ὁλοῦν, vel λέξις dici faciliè patior, dum hinc prudentiam ad omnem Reipub. vsum parari, eruditio- nēque augeri mihi vicissim concedant: qualis in Ulysse πολυ- τεύεω laudatur, qui Πολλῶν ἀνδρῶπων ἰδεὶν ἄρεα, καὶ νόον ἐγρω: Equidem ut mea peregrinationis fructus aliquando exstet, dabo operam, si vita suppedabit: iam enim Bibliotheca, apud te de- posita, careo. Quoniam verò te absentiam mei molestè ferre cre- bris litteris amicè significasti, ut hoc desiderium si non tollere, mi- tigare saltem aliqua ex parte queam; mitto ad te Pomponium Me- lam scriptorem Hispanum (quem in ipso itinere Hispaniensi Iti- nerarij vice fungentem magnam partem fecimus meliorem & Commentario explicauimus) recens cum Herodoto comparatum. Id enim optimum commentandi genus semper existimaui, quo di-
A 2 giti ad

giti ad fontes intenduntur, & Latina cum Græcis, unde illa fluxerunt, committuntur. Hinc certè magna ad Lectorem utilitas redit: Partim ut cum Græcis Latina coniungens, par sit in utriusque orationis facultate; partim ut non semper antiquos verba appendere solitos, sæpius etiam liberius euagatos intellegat. Aliud est enim Interpretem agere, alienisque vestigiis perpetuò insistere; aliud hinc inde mutuari, quasiq; vsucapionis iure facere suum, & in succum nervosque convertere. Tu verò, mi frater, tanquam ex me natum partum amplectere, qui mihi ad studia excolenda auctor semper, hortatorque exististi: re, consilioque iam inde à puero humaniter inuisti, Franc. parentem optimum, ut largè suppedigaret, animando: & sortem meam, ut omnium præstantissimam laudando, quam assidue cum tua commutare velles dices: quòd procul à negotiis, ambitione, strepitu forensi, à tumultu, & factionibus abhorrens in otio litterar. verser, immortalitatis studio flammans. Gentem adhac SCHOTTORVM, non ignobilem, litteris etiam inclarescere, & cum omni posteritate adæquari sæpè gavisus es. Ego verò singularem prudentiam tuam Naturæ beneficio comparatam, numquam satis admirari soleo; qualis haud scio an in alio ciue reperiri possit: ut si de Rep. quæq; in disputationem cadere solet, re omni, ponere quis velit, ita diserte, ita copiose sine omni perturbatione disseras, ut ab ore pendentes obstupescant, semperque prudentiores discedant: verumque esse exemplo tuo confirmes, in eloquentia, tametsi dux certior ars esse existimetur, plurimum valere Naturam. Quæ res facit, ut ciues omnes tui te admirentur, & ament: exteri etiam, qui te libenter utuntur, plures huiusmodi Zephyros in Rep. egregiis ceteroquin viris opibusque refertissima, exoptent. Te igitur in omni sermone absentem prædicare, in ore & oculis ferre, te suspicere consueverunt. Sed mihi tempero, ne mutuum muli. Iure enim illud Comici Adelpbis vsurpauero:

Nunquam ita magnificè quidquam dicam, id virtus quin superet tua:

Itaque vnâ hanc rem me habere præter alios, præcipuam arbitror:

Fratrem

5
Fratrem homini neminem esse primum artium magis principem.

Hoc tantum in præsens: prudenter iudicasse S. P. Q. Antuerpianum, qui Te laborante, & tantum non afflicta patria, in IV. Virum ordinem, qui ab Eleemosynis sunt, adoptarunt: quo nullus maior in florentiss. illa ciuitate honor, Senatorio etiam & Consulari honorificentior, utilior certè. Hic enim vulgi studio, & ambitu, prensandoque paratur, ab iis, qui fumosis maiorum imaginibus se iactant, Vestri vero ordinis dignitas non nisi O. B. de R. P. meritis tribuitur, & longo usu experimentisque probatis, ac potentioribus, qui inopes subleuent, & foveant. Qua una virtute urbs hæcenus salua permansit, post pestilentem illam stragem, qua olim penè exhausta interierat (quo tempore & parens noster eandem dignitatem, summa cum laude, & bono publico gessit) postque vnam alteramve direptionem militarem, & conflagrationem: qua, ut norunt omnes, maximam partem ad nostram familiam pertinuit, quòd ciuium nemo maiorem iacturam bonorum fecerit, incensis, solisque aquatis quaternis turritis adibus omnium angustissimis. Sed quid vulnus, cui iam dies ipsa cicatricem obduxit, refrico? Certè in summa calamitate, singularis illa tua constantia eluxit, an præluxit potius? qua animum preceptis Christianæ Philosophiæ ad quemuis fortune impetum obfirmasti: Taceo prudentium, qua iure optimo familiam ducis: In quem tota domus inclinata recumbit, ita rerum nostrarum satagis, ac si pater sis: quæq; R. P. in summo discrimine minimè deferendam putasti. Sed omnium suffragiis, tametsi repugnares diu, renunciatus, laboranti patriæ succurris: quem nunquam maior pauperum copia, vastatis agris, expoliatis finitimis, iterumque direptis: Agriculis fame, ferro, peste, frigore, & morore contabescentibus, ciuibz etiam nuper quam plurimis febris ardentissima absumptis. Piè igitur bona fortunæque impendisti, magno licet incommodo rei familiaris, negotiorum, temporisque biennij, quo rebus prolati à negotiatione cessandum: Sed tu aduersa iuxta atque secunda fers excelso animo, cum eadem navi iacteris: & Eleemosynis, ex precepto diuino, redimis peccata tua. Vtrumque verò fratrem Franc.

& Henricum, in causis agendis diu multúmque cum laude versatos, ab administratione Reipub. omnino abstinere audio; cum alter Orator ciuitatis renunciaretur; alter in Senatum esset adscitus: nunc enim, si aliás unquam, vtile præceptum, λάτρε βιώσας.

Nec vixit malè, qui viuus, moriensque fefellit.

Deum O. M. precor, vt pace composita, bellum ciuile crudeliß. à finibus nostris auerruncet, & in Turcas potius conuertat: vt instaurata R. P. & Ecclesia Dei à persecutionibus respirante, studiis suis honos redeat, Academia nostra vigeant, consilioque, qua possint adiuuent. Claudam Lucretianis:

Nam neque nos agere hoc patriai tempore iniquo

Possumus æquo animo; neque Schotti clara propago,

Omnibus in rebus communi deesse saluti.

Vale, & mea, vt soles, tuere. Ex a. d. IV. Non. Maias.

CID. ID. XXCI.

Ηρόδοτος

Οὐ μὲν οὖν αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι
κρῆσιν οἱ κἄρες, ἀλλὰ τομίζουσιν
αὐτοὶ ἐωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπει-
ρώτας, καὶ τῷ ἐνόμεναι τῷ αὐτῷ αἰεὶ
διαχρεωμένους τῷ περ νυν.

ΕΥΤΕΡΠΗ.

Ἐλλήνων μὲν πινες ὀπίσθημοι βελό-
μοι οὐκ ἐστὶν σφίον ἐλθόντες ὡς πύ-
υδατος τέτου τριφασίας ὁδός. ἤν
τὰς μὲν δύο ἤν ὁδῶν, καὶ δ' ἀξιοῦ μνη-
σθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βελόμοις
μῆνον· ἢ ἡτέρη μὲν λέγει τὴν ἐπιστάς
ἀνέμεν εἶναι αἰτίας πληθύειν τὸν πο-
ταμόν, καλύοντάς ἐς θάλασσαν ἐκ-
ρέειν τὸν Νεῖλον· ἢ δὲ ἡτέρη ἀνεπιστημο-
νέστη μὲν ὅτι ἡ λελεγεμένης, λόγῳ
δὲ εἰπεῖν, θωμάστω τέρη· ἢ λέγει
ὑπὸ τῷ ὡκεανῷ, ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα
μηχανᾶται· τὸν δ' ὡκεανὸν γὰρ πε-
ρὶ πᾶσαν ῥέει· ἢ δὲ τέλει ἤν ὁδῶν,
πολλὸν ὅπρην ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, μάλιστα
ἐφ' αὐτῇ λέγει ὅτι δὴ καὶ αὐτὴ ἐδ' ἐν
φαιμένη τὸν Νεῖλον ῥέει ὑπὸ τηκομέ-
νης χρόνος· ὅς ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ
μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυ-
πτον· καὶ ὡς ὧν δ' ἡ καὶ ῥέει ἀν' ὑπὸ χρόνος,
ὑπὸ ἤν θερμότητων ῥέων ἐς τὰ ψυ-
χρότατα· εἰ δὲ εἰ μεμφάμενον γνώ-
μας τὰς περικειμένης, αὐτῶν ὡς
ἤν ἀφανέων γνώμην ὑποδέχασθαι,
φράσω διό τι μοι δοκεῖ πληθύεσθαι
ὁ Νεῖλος τῷ θέρει· τὴν χειμῶνιν
ὡρὴν ἀπαλαυνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς

CARIA sequitur. Ha-
bitatur incertæ origi-
nis: Alij indigenas, sunt qui
Pelafgos, quidam Cretas
existimant.

*Freden. Pintianus in Retracta-
tionibus legit, habitatores in-
certi Aborigines. Quid si, ha-
bitatorum incertæ originis,
vel ab originis, ut Plinius lib. iv.
cap. xxi.

Mela lib. i. cap. 9.

I. Crescit porro Nilus,
siue quod solute magnis æ-
stibus niues eximmanibus
Æthiopix iugis largius quā
ripis accipi queāt, defluunt.

II. Siue quod Sol hieme
terris propior, & ob id fon-
tem eius minuens, in æsta-
te tunc altius abit, finitque
integrum, & ut est plenif-
simus, surgere.

III. Siue quod per ea tē-
pora flantes Etesix, aut au-
ctas à Septentrione in me-
ridiem nubes super princi-
pia eius imbre præcipitant,
aut venienti obuij aduerso
spiritu cursum descenden-
tis impediunt: aut harenis
quas cum fluctibus littori
applicant, ostia obducunt:
fitque

ἀρχαίης διεξόδου ὑπὸ τῆς χειμῶνος
ἔρχεται τὴν λιβύης ἐς τὰ ἄνω. ὡς μὲν
νῦν ἐν ἐλαχίσῳ δηλώσαι, πᾶν εἴρη-
ται. τὴν γὰρ ἀγχοτάτω γε χώρας ἔστι οὗ
θεός, καὶ κατ' ἐλπίνα, ταύτην εἰκὸς
διελθὴν τε ὑδάτων μάλιστα, καὶ τὰ ἐγ-
χωρεῖα ῥεύματα μετακινεῖν τῆς πο-
ταμῆς.

Γράφει δὴ καὶ γλύφει οἱ ζω-
γράφοι, καὶ οἱ ἀγαλματοποιοί, τὸ πα-
νος, κατὰ περὶ ἄλλους τῶν ἀγαλμα, αἰ-
γροδόσων, καὶ τραγοκελῶν. ἔπι
τοῖσιν νομίζοντες εἶναί μιν, ἀλλ' ὁ-
μοιον ᾧσιν ἄλλοις θεοῖσι.

De Psammeticho & Automolis Herodotus Euterpe, & Me-
la lib. iii. cap. x.

Λόγος δὲ ἐστὶ, ἅμα τῷ ἱεροπτε-
ροῦ τῆς ὄφης ἐν τῇ Αἰγύπτῳ πέτεσθαι
ἐπ' Αἰγυπτῆς τὰς δεινὰς τὰς ὀρνίθας
ἀπαντῶσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τὴν
χώρας, ἐπιεῖναι τὰς ὄφεις, ἀλλὰ κα-
τατείνειν καὶ τὴν ἴβιν ὅτε τὸ τοιοῦτον
πεπνῆσθαι λέγουσι Αἰγύπτιοι μεγά-
λως πρὸς Αἰγυπτίων. ὁμολογεῖται δὲ
καὶ αἰγυπτίοι ὅτι ταῦτα πᾶν τὰς
ὀρνίθας αὐτάς.

Οὐλοῖ δὲ καὶ ταφᾷ σφῶν, εἰσὶν
αἰδε. ᾧσιν ἂν διαρρήνται ἐν τῇ οἰ-
κίῳ ἀνδρῶν, τὸ ἴς καὶ λόγος ἦ, τὸ
διπλὸν γῆρας πᾶν τὸ ἐν τῇ οἰκίῳ τῶ-
ν, κατ' ἂν ἐπλάσσοι τὴν κεφαλὴν
πηλῶ καὶ τὸ πρὸς σῶπιν. καὶ περὶ ἐν
τοῖσι οἰκίῳσι λιπῶσιν πῖν νεκρὸν αἶν.

fitque maior, [vel quòd ni-
hil ex semet emittit, vel
quòd plus, quàm solet, ac-
cipit : vel quòd minus
quàm debet, emittit.]

Mela lib. i. cap. iix.

*Ægipanum, quæ cele-
bratur, ea forma est.*

Mela lib. iii. cap. ix.

De serpentibus memo-
râdi maxime, quos paruos
& veneni præsentis certo
anni tempore ex limo cõ-
cretarum paludũ emergere
magno examine volâtes in
Ægyptum tendere, atq. in
ipso introitu finiũ ab aui-
bus quas Ibidas appellant,
adverso agmine excipi, pu-
gnaque confici traditũ est.

Lib. i. cap. ix. de Aegyptiis.

Cultores regionũ multo
aliter à ceteris agunt. Mor-
tuos fimo obliiti plangunt,
nec cremare, aut fodere, fas
putant : verũ arte medi-

catos

ται ἀνὰ τὴν πόλιν σερφώμεναι,
 τύπονται ἐπεζωστῶν καὶ φαίνονται
 τὰς μαζὰς· σὺν δὲ σφίαι περιήκου-
 σαι πάντας· ἑτέρων δὲ οἱ ἄνδρες
 τύπονται, ἐπεζωστῶν καὶ ἔτι· ἐ-
 πὲν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἔτι ἐς τὴν τα-
 ρέχουσιν κομίζονται· εἰς δὲ οἱ ἐπὶ αὐ-
 τῷ τέτρῳ κατέαται, καὶ τέχνη ἐχέ-
 σι ταύτην.

Μετὰ δὲ τῶ-
 τον, (τὸν Μῆνα ὡρῶτον βασιλεύσαν-
 τα Αἰγύπτου) κατέλεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ
 βίβλων ἄλλων βασιλέων τριηκοσίων
 τε καὶ τριήκοντα ἐνόμματα· ἐν το-
 σαύτησι γενεῇσι ἀνθρώπων ὁπω-
 καίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μίμη δὲ
 γυνὴ ὁππωρεῖν, ἔτι ἐν μυρίοις τε
 ἔτισι καὶ χιλίοις, καὶ τριηκοσίοις τε
 καὶ τεσσαράκοντα, ἔλεγον ἱερεῖς θεῶν
 ἀνθρωποειδέα ἐδένα γηρέα. καὶ μὲν-
 τοῖς δὲ ὡρῆτερον, ἐδὲ ὕστερον ἐν τοῖσι
 ὑπολοίποισι, Αἰγύπτου βασιλεύσι γενο-
 μένοισι, ἔλεγον τοῖς τὸν ἐδέν. ἐν τῇ αὖ
 τούτῳ τῷ χρόνῳ τεξαίως ἔλειπον οἱ
 ἀθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι. ἐνθάδε τε
 νῦν κατὰ δύνει, ἐνθάδε τινεῖς ἐπαν-
 τεῖλαι. καὶ ἐνθεν νῦν ἀντέλλει, ἐκταυ-
 τα δὲ καταβῆναι, καὶ ἐδέν ἤδη κατ'
 αἰγύπτου ἐπὶ ταῦτα ἐτεροιωθῆναι.

Αἰγύπτιοι τε καὶ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον ὅπο-
 δεκνῦντες ἀπὸ τῶ ὡρῶτος βασιλείως,
 ἐς τὴν ἡφαίσκον τὸν ἱερέα τῶν τὸν τελευ-
 ταῖον βασιλεύσαντα, μίμη τε καὶ τεσ-
 σαράκοντα, καὶ τριηκοσίας ἀνθρώ-
 πων γυνεὶς γηρομέρας καὶ ἐν ταύτησι

catos intra penetralia col-
 locant sui. Literis peruer-
 se vtutur.

* Ego pro fimo, limo legi malim
 parua commutatione. πῆλ-
 enim latum est & terra aqua
 macerata. Mox; suis litteris
 peruersè vtuntur, putavi pro-
 uocabulū redundare, & ad prio-
 ra interpunctione referendum.
 Herodoti enim Musa aperte, non
 viros ipsos sed conductitios seruos
 id facere. Fortè collocant suis,
 id est, per suos ferri queat. Hero-
 dot. περίχρυσον conditura vocat:
 Mela, arte medicatos reddidit.

Lib. I. cap. IX.

Ipsi vetustissimi, vt præ-
 dicant, hominum, trecentos
 & triginta reges ante
 Amasim, & supra tredecim
 millium annorum ætates
 certis Annalib. referunt.
 Mandatumque literis ser-
 uant, dum Ægyptij sunt,
 quater cursus suos vertisse
 fidera; ac Solé bis iam oc-
 cidisse, vnde nunc oritur.

* Καὶ χιλίοις καὶ τριηκοσίοις.]
 Lau. Vallā, vir ceteroquin doctiss.
 & lingua Latina instaurator,
 vertit: Ita intra decem millia
 trecentosque & quadragin-
 ta annos, negabant vllum
 Deum forma humana ex-
 stitisse. Malè: Vertendum enim
 Ita intra vndecim millia, tre-

ἀρχιερέας, καὶ βασιλέας ἐκατέρωθεν
ποσούτοις ἡμερομύοις. καὶ τοὶ βιβλιο-
ποιστοὶ ἀνδρῶν ἡμετέων, δυνέσται μέ-
γιστα. ἡμετέων γὰρ βεῖς ἀνδρῶν, ἐκα-
τόν ἐστιν ἑξήκοντα, καὶ πεντακόν-
τα ἐπὶ τῶν ὀπλιούτων ἡμετέων, αἱ ἐπι-
στάντες βιβλιοθήκῃς, ἐστὶ πεντακόν-
τα, καὶ βιβλιοθήκῃς, καὶ χίλια ἑτα.

Τῇ δὲ περαμίδι αὐτῇ χρόνον γενέ-
σθαι εἴκοσι ἔτη ποιούμενη, τὸ ἐστὶ παν-
τακτὴν μέτωπον ἔχουσα ὅκτω πλῆθους,
ἐκείνης τετραγώνου καὶ ὕψος ἴσον· λίθου
δὲ ἕξ ἑκατὸν καὶ ἀρυσσομένου τὰ μάλι-
στα. ἐκείνης γὰρ λίθου βίηκοντα ποδῶν
ἐλάσσων.

Οὗ δὲ δὴ λαβύρινθος, καὶ τὰς πε-
ραμίδας ὑπερέαλλε. τὴν γὰρ δωδεκά-
μυρῃσι αὐλαὶ κατὰ σελήνην, ἀντίτυλοι
ἀλλήλησι. ἕξ μὲν πρὸς βορέην, ἕξ δὲ
πρὸς νότον τετραμυδρῶν σιμυχέας. τοῦ-
τος δὲ ἕξ ὦσαν ὁ αὐτὸς σφαιρῶν περὶ
τοῖς οἰκήμασι δὲ ἐν ἐστὶ διπλᾶ, τὰ μὲν
ὑπόγαια· τὰ δὲ μετέωρα ὑπὲρ ἐκείνη-
σι βίχλια, ἀριθμὸν πεντακόντων καὶ
χιλίων ἑκατέρωθεν.

Τῇ δὲ λαβυρίνθου αὐτοῦ ἐόντος
ποικίτου θάουμα ἐπὶ μέζον παρέχεται ἡ
Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρὰ ἣν ὁ
λαβύρινθος ἐστὶν οἰκοδόμηται. τὸ
περὶ αὐτὴν τῆς πελοπόννησος, εἰς τὰς αἰ-
ετὰς οὐκ ἐστὶν ἀνελθόντων καὶ βίχλιον, χρόνων ἕξ ἑ-

centosq. & quadraginta an-
nos &c. Nihilominus tamen
adhuc error calculi manet, siue
Herodoto imputandus is est, siue
librarius. Si enim probé à me sub-
ducta ratio est, leg. ἔτω ἐν μυρία-
σί τε ἑκατὸν καὶ χίλιοι, καὶ πεντα-
κόντα τὰ καὶ ἐξ ἑκατὸν ἕξ ἑκα-
τόν. &c. Excurrunt enim
11366. anni, menses octo : &
Melam supra decem millium
annor. scripsisse præstare ausim,
si, ut solet, Herodotum fide bona
exscripsit.

*Lib. i. cap. ix. emendan-
te Pintiano.*

Pyramides: quarum ma-
xima (tres namq. sunt) tri-
cennum pedum lapidib. ex-
structæ quatuor frontibus
octona soli iugera sua fede
occupat.

vel, quæ sedet, occupat.

Ibidem.

Psammetichi opus La-
byrinthus, domos ter mil-
le, & regias duodecim per-
petuo parietis ambitu cō-
plexus, marmore exstruct^o
ac tectus, vnū in se descen-
sum habet, intus pæne in-
numerabiles vias. &c.

* In numero discrepat Mela ab
Herodoto, Strabone, & Plinio
lib. xxxv i. cap. xii.

Lib.

κοντα ἔδοντων, ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγυπτίου
τὸ ὄψιν θάλασσαν. κείται δὲ μακρὴ
ἢ λίμνη πρὸς βορέην τὴν καὶ νότον, ἐκ-
στα βάθος, τῇ βαθυτάτῃ αὐτῇ ἰου-
δ περικυκλοντόργμος. ἔτι δὲ χειροποίη-
τός ἐστι καὶ ὀρυκτὴ, αὐτὴ δηλοῖ. ἐν γὰρ
μέσῃ τῇ λίμνῃ μέλισσά καὶ ἑσάσι δύο
πυραμίδες, τὰ ὕδατος ὑπερέχουσαι
πεντήκοντα ὀργμὰς ἑκατέρη· &c.

Ἐπὶ Α' υἱάσιος δὲ βασιλῆος λέγει
αἰγυπῖος, μέλισσα δὴ τότε διδάμνη-
σαι καὶ τὰ ὑπὸ τῆ ποταμοῦ τῇ χώρῃ
γρόμῃρα, καὶ τὰ ὑπὸ τῇ χώρῃ τοῖσι
ἀνδρῶποισι. καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γρή-
δι τὰς ἀπάσας τότε διςμυρίας τὰς
οἰκηνομέδους.

Θ Α Λ Ε Ι Α ι.

Ἐπὶ κελύβιν σφι ἡγήσατο, ἀπ' ἧς
λουόμενοι, λιπαρώτεροι ἐγίνοντο,
κατὰ περ εἰ ἐλαίῃ εἴη. ὅζον δὲ ἀπ' αὐ-
τῆς, ὡσεὶ ἴων. ἀδινές δὲ τὸ ὕδωρ τῆς
κρήνης ταύτης ἔστω δὴ τι ἕλερον ἔξ' οἷ
κατὰ σκοπῶι, ὥστε μηδὲν οἰόντε ἔξ'
ἀπ' αὐτῆς ὅτι πλέων, μήτε ξύλον, μήτε
τῶν ὅσα ξύλα ἔστι ἐλαφρότερα, ἀλλὰ
πάντα σφρα χωρέειν ἐς εὐασόν. τὸ δὲ
ὕδωρ τῆς εἰ σφί ἔστι ἀλκιδέως οἷον π-
λέγεται, ὅξος τῆς ἀν' εἰς πύττω τὰ
πάντα χρωμένον, μακρότερον ἀπὸ τῆ
κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων, ἀγαθεῖν
σφέας ἐς διςμωθήριον ἀνδρῶν, ἐνθα
τοὺς πάντας ἐν πείδησι χρεώσῃσι διδ-

Lib. I. cap. I X.

Mæris, aliquando cam-
pus, nūc lacus, viginti mil-
lia passuum in circuitu pa-
tens, altior quàm ad navi-
gandum magnis onustisq;
navibus satis est.

Ibidem.

Viginti millia vrbium
Amasi regnante habita-
runt, & nunc multas ha-
bitant.

* In quarum nominibus recen-
sendis diuersis abit ab Herodoto,
nescio quos autores secutus.

Lib. III. cap. X.

Apud Æthiopes plus
auri quàm æris (malè ha-
stenu, Persis) est. ideo
quod minus est, preciosius
censent. Ære exornantur;
auro vincula fontium fa-
bricant. Est lacus, quo per-
fusa corpora quasi vncta
pernitent. bibitur idem:
adeo est liquidus, & ad su-
stinenda quæ incidunt, aut
immittuntur infirmus, vt
folia etiam proximis deci-
fa frondibus, non innatan-
tia ferat, sed pectus & pe-
nitus

δα. ἐστὶ δὲ ἐν τούτοις τοῖσι αἰθίορε
πάντων ὁ χαλκὸς σπανιότατον καὶ
πμωτάτην. θεησάμενοι δὲ καὶ τὸ δευ-
μωτέρειον, ἐβλήσαντο καὶ τὴν τῆς ἡλίου
λεγομένην ῥάπτειαν.

Ὁ δὲ ἄπις οὗτος ὁ ἑπαρκος γίνετο μό-
χος ἐν βοῦς, ἥ τις ἀέτι οἶηται γίνεσθαι ἐς
γαστέρα ἄλλον βάλλινος γόνον. Αἰγυ-
πῖοι δὲ λέγουσι σέλας ἐπὶ τῷ βουὶ ἐν
τῷ οὐρανῷ κατέρχην, καὶ μὴν ἐν τούτῳ
τίκτειν τὸν ἄπιν. ἔχει δὲ ὁ μόχος οὗτος
ὁ ἄπις καλοῦμενος σημήϊα τοιαῦτα. ἐὰν
μέγας ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν
τετραγώνον φορέει. Ἐπὶ δὲ τῷ νώτου
αἰετὸν εἰκασμένον. ἐν δὲ τῇ ἐρῇ τὰς
τείχας διπλαῖ. ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ,
κάνθαρον.

Ἐν δὲ ἅν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ
ψάμμῳ, γίνονται μύρμηκες, μεγάλα
ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἀλω-
πέκων δὲ μέγιστα. εἰσι γὰρ οὗτοι ἀντίων
καὶ ὡρεῖ βασιλεῖς τῶν περσέων ἐνθρό-
νουν θηροθύντες. εἰσι δὲ οἱ μύρμηκες
ποιδύμενοι οἰκίσαντες ὑπὸ γῆν, ἀναφο-
ρέουσι τὴν ψάμμον. κατὰ πτερ οἱ ἐν
τοῖσι ἔλλησι μύρμηκες καὶ τὸν ἄνθρωπον
τρώσιν. εἰσι δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότα-
τοι εἰσι. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη,
ὅστις χρυσίος. ἐπὶ δὲ ταύτῃ τὴν ψάμ-
μον ἐλλόνται ἐς τὴν ἐρημὸν οἱ ἱν-
δοί. ζούσα μὲν ἐκαστος καμήλας
ῥέει, &c.

nitus accipiat. Est locus,
apparatus epulis semper re-
fertus; & quibuscumque vefci
volentibus, licet: ἡλίας ῥά-
πτειαν appellant, & quæ
passim apposita sunt, affir-
mant innasci subinde di-
uinitus.

Lib. 1. cap. ix. de Aegypto.

Apis populorum omnium
numen est: bos niger, cer-
tis maculis insignis & cau-
dalinguaq; dissimilis alio-
rum: rarò nascitur, nec coi-
tu pecoris, ut aiunt, sed di-
uinitus & celesti igne con-
ceptus: Diesq. quo gigni-
tur, genti maximè festus.

*Lib. III. cap. VII. de
India.*

Alit formicas non mi-
nores maximis canibus,
quas more Gryphorum au-
rum penitus egestum cum
summa perniciæ attingen-
tium custodire comme-
morant.

Lib.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

Τὰ δὲ κατ' ὑπερθε πρὸς βορέην
λέγουσι ἀνεμὸν τῷ ὑπερβόρειον ὃ χῶ-
ρης, ἐκ οἷα τε εἶναι ἐπ' ὑπερσωτέρῳ ἔτε
ὄραν ἔτε διεξίεναι ὑπὸ πτερῶν κερυ-
μένων. Post: Περὶ δὲ τῷ πτερω-
τῷ τῷ Σκυθῶν λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι
τὸν ἥερα καὶ τουτίων εἶναι καὶ ἐκ οἷα τε
εἶναι ἔτε εἶδεν τὸ ὑπερσω ὃ ἡπείρου,
ἔτε διεξίεναι τὴν δὲ ἔχω πρὸς αὐτῶν
τὴν γῶμιν. τὰ κατ' ὑπερθε ταύτης
ὃ χῶρης, αἰετίνος, ἡλᾶσονι δὲ τῷ
θερεῖς ἡ τῷ χειμῶνος, ὡς περ καὶ εἰκός.
ἥδη ὡν ὅς τις ἀγρόθεν χόνα ἀδρῶν
καί πουςαν εἶδε. οἶδε τὸ, λέγω. εἰκοί
τῷ ἡ χιῶν πτεροῖσι, καὶ ὅτι τῷ χειμῶνα
τῷ πνέοντα τοῖς πνέοντα τὰ πρὸς
βορέην ὅτι τῷ ἡπείρου ταύτης. τὰ ὡν
πτερά εἰσάζοντες τὴν χόνα πύς σκυ-
θας τὰ καὶ πύς περὶ οἷα τε δοκέω λέγειν.

Τὸν ἡρακλέα δὲ εἶναι ἐν ἀνθρώποις μιζο-
πάρεθρον πῖνα ἔχοντα διφυέα. τῆς τὰ
μὲν ἄνω ἀπὸ τῷ γλατέων εἶναι γυναι-
κός. τὰ δὲ ἐνερθε, ὄφις. Μοκ:

Τὴν δ' ἐπεὶ οἱ γυρομέρους πύς
παῖδας ἀνδρωθήναι, τὸ μὲν σφί ἐνό-
ματα θέσθαι. τῷ μὲν Ἀγάθουρον αὐ-
τῶν. τῷ δὲ ἐπομέριον, Γελωνόν. σκυθῶν
δὲ τῷ νωτάτω. Infra: Καὶ ἀπὸ μὲν
Σκυθῶν τῷ ἡρακλείως γλατέων τῷ αἰε-
τῷ βασιλῆας γυρομέρους σκυθῶν.

Ἀπὸ δὲ ὑλαῖας ἀνθρώπος οἰκέει
σκυθῶν γεωργοί. τοὺς ἄλλους οἱ οἰκέον-
τες ὅτι τῷ ὑπὸ πᾶσι παταμῶν καλέουσι.

Lib. 11. cap. 1. de Scy-
thia Europæa.

Rhiphæis mōtibz (nam
& huc illi pertinent) pro-
xima cadentes assidue ni-
ues adeo inuia efficiunt, ut
ultra ne visum quidem in-
tendentium admittant.

*Vbi f. legend. incedentium.

Et lib. 111. cap. v.

In Asiatico littore primi
Hyperborei super Aquilo-
nem Rhiphæosq; montes,
sub ipso syderum cardine
iacent.

Lib. 11. cap. 1.

Basilidis ab Hercule &
Echidna generis principia
sunt.

*Ergo male pro Echidna Laur.
Valla Serpentina natura, reddi-
dit: Mela βασιλῆας Basilidas
gentem conuertit, aut alium au-
ctorem secutus est. Strabo lib.
vii. inter Sarmatas & Basileo-
rum meminit: Ptolemaus quo-
que βασιλικῆς περιήγας nomi-
nat, qui & à Græcis βασιλῆες dicti,
forte de latino Regis nomine fa-
cta voce. Iosephus lib. 1. Iudaic.
Antiquitatum cap. 7. Ἀθανά-
ξος, ἀθανάξος ὡς οἱ οὖν βα-
σιλῆες ὡς ἑλλήνων καλεῖται.

D. quoque Hierony. in Genesim:
Aschanaz Græci Reginos
vocat, Sarmatæ sunt.

βορυθινεύεται. σφέας δὲ αὐτοὺς ὀλ-
βιοπολίτας. ἔτι οὖν οἱ γεωργοὶ σκυ-
θαί νέμονται τὸ μὲν πρὸς τὴν ἑω, ἐπὶ
ῥέεσι ἡμέρας ὁδοῦ κατήκοντες ἐπὶ πο-
ταμὸν τῷ ἔνομα καὶ παννικαίης.
Μετὰ δὲ τὸ ἔρημον ἀνδροφάλοι οἰκέουσι,
ἔθνος ἑὸν ἰδίον, καὶ οὐδαμῶς σκυθακόν.

Τὸ δὲ πρὸς τὴν ἑω καὶ γεωργῶν
σύντων σκυθῶν, διαβάει τὸν παννι-
καίην ποταμὸν, νομάδες ἥδη σκυθαί
νέμονται, ἔτι πρὸς αἰετοὺς καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους. Μετὰ δὲ ἀνδρῶν ἡ πᾶσα
αὕτη γῆ, πάλιν τῆς ὑλαίης. οἱ δὲ νο-
μάδες ἔτι τὸ πρὸς τὴν ἑω, ἡμερέων
πεντῶν καὶ δεκά ὁδὸν νέμονται χωρὶν,
κατατείνεσθαι ἐπὶ ποταμὸν Γέρρον.

Τὸ περιέχει δὲ τοῦτοισι δούτερον
λάξιν ἔχοντες βεδίνοι γῆν νεμόμενοι
πᾶσαν δασύν ὑλὴν παντοίην. βεδίνων
δὲ κατὰ πρὸς πρὸς βορρῶν, ἔστι πρὸς
τὴν ἑω ἔρημος, ἑω ἡμερέων ἑπτά ὁδόν.
μετὰ δὲ τὴν ἑω ἔρημον ἀποκλίναντι μά-
λον πρὸς ἀπὸ πηλῶν ἀνέμων, νέμονται
θυσιαγέται. ἔθνος πολλὸν καὶ ἰδίον.
ζῶουσι δὲ ἀπὸ θήρης. σιωχεῖς δὲ τέ-
τοις ἐν τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ποιοῦσι κατοι-
κημένοις εἰς, τοῖς ἔνομα καὶ τῶν
ἰσχυρῶν, καὶ ἔτι ἀπὸ θήρης ζῶντες.

nat. *Infra*: Vagi Nomades, pecorum pabula sequuntur: atque
ut illa pecori durant, ita hi statam sedem agunt.

Et lib. III. cap. v. Ad introeuntium dexteram Scythæ
Nomades, freti littoribus insident.

Fecundos pabulo, ad alia steriles nudosq. campos tenent
Budini: Geloni urbem ligneam habitant. Iuxta Thyffagetæ
Iuracæq. vastas silvas occupant alunturq. venando,

Lib. II. cap. i.

Colunt Georgi, exer-
centq. terras. Siluæ deinde
sunt, quas maximas hæ ter-
ræ ferūt, & Panticapes qui
Nomadas Georgosq. di-
sternat. Tum Borysthe-
nes gentem sui nominis
abluīt, inter Scythiæ am-
nes amœnissimus, turbidis
aliis, liquidissimus defluit:
placidior quàm cæteri, po-
tari pulcherrimus &c. qua-
draginta dierum spacio na-
uigabilis, secundum Bo-
rysthenida & Olbida Græ-
ca opida egreditur.

Lib. III. cap. VI. Contra
Scythæ sunt Androph-
goi & Sage, distincti regio-
ne, quia feris scater, inha-
bitabili.

* *Fortè Sacæ leg. ut infr.*

Lib. II. cap. i.

Siluæ deinde sunt, quas
maximas hæ terræ ferunt:
& Panticapes, qui Noma-
das Georgosq. disterni-

Lib. I. cap. XXII.

Οἰκίσαι ὑπώρειαν ἐρέωι ἐψηλῶν
 ἀνθρώποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φα-
 λακροί, ἐκ γὰρ τῆς γῆς ὀρέμυοι, καὶ ἔρρε-
 νες, καὶ θήλειαι ὀρέμυες. καὶ σιμοί, καὶ
 γήρεια ἔχοντες μετ' ἄλλα. φωνὴν δὲ
 ἰδίην ἔχοντες. ἐοικῆσι δὲ χερσὶ μέγιστοι σκυ-
 θικῇ. Ζῶντες δὲ ἀπὸ δένδρεων. ποντι-
 κὸν μὲν ἔνομα τῷ δένδρεϊ ἀπ' ἐξ ὧ-
 σι. περὶ βῆτα γὰρ σφι ἐκ πολλὰ ἐστίν. ἐ-
 γάρ τοι ἀνδ' αἰαί νομαὶ αὐτοῖσι εἰσι.
 ὑπὸ δένδρεϊ δὲ ἔχοντες κατοικηται, καὶ
 μὲν χειμῶνα ἐπεὶ τὸ δένδρεον περὶ
 καλύψῃ πάλω σερύει λακρόν. τὸ δὲ
 θέρος ἀνδ' ὀρέμυες. τούτοις ἐδ' εἰς ἀδι-
 κείαν ἀνθρώπων. ἱεροὶ γὰρ λέγονται εἶναι. ἐδ' εἰ-
 τι ἀρήϊον ὄπλον ἐκτέταται. καὶ τέτο μὲν
 τοῖσι περὶ οἰκίσαι, ἔτι εἰς οἱ τὰς δια-
 φορὰς διαίροντες. τέτο δὲ ὅς ἂν κα-
 ταφύων καταφύγοι ἐς τοῖς, ὑπὸ
 ἐδ' ἐνδὸς ἀδικέται. ἔνομα δὲ σφι ὅτι
 Ἀργιπωαῖοι.

Τὸ μὲν περὶ τῶν γῆς φαλακρῶν, ἱ-
 νώσκειται ἀρετικῶς ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰ-
 κισμένων. Τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατ' ὕ-
 περθε Ἰσσηδόνες εἰσι οἱ λέγοντες μο-
 νοφάλλμοις ἀνθρώποις, καὶ χρυσο-
 φύλακας γρύπας εἶναι. καὶ ἔνομα ἔοικε
 αὐτοῖς σκυθιστὶ ἀριμασπείας. ἀριμα γὰρ
 ἐν καλίσαι σκῆθαι. ἀπὸ δὲ τῶν φθάλμων.

Deinde est regio, ditis admodū soli, inhabitabilis tamen,
 quia Gryphifæuum & pertinax ferarum genus aurum terra
 penitus egestum, mirè amant, mirèq; custodiunt: & sunt in-
 festi attingentibus. Hominū primi sunt Scythæ, Scytharum-
 que queis singuli oculi esse dicuntur, Arimaspæ. Ab iis Issedo-
 nes usque ad Mæotida.

Lib. I. cap. XXI.

Tum continuis rupibus
 late aspera & deserta regio
 ad Argippacos usque pro-
 mittitur. [His iustissimi
 mores.] Pro domibus ne-
 mora, alimenta bæccæ. Et
 maribus & feminis nuda
 sunt capita: Sacri itaq; ha-
 bentur, adeoq; ipsos nemo
 de tam feris gentibus vio-
 lat, ut aliis quoque ad eos
 confugisse pro asylo sit.

* Puto verba transposita: leg. q. His iustissimi mores: Sacri itaque habentur. Vel potius, cum præpostere collocata verba viderem, in eam coniecturam veni; ut credam reponendum His semi nares: vnde factum, ab imperitiis, His iustissimi mores. Herod. enim disertè σημειῶναι hoc loca vacat eodem narrandi ordine. Sed cur, Sacri itaque? an quia caluūium ob raritatem diuinum quid putabant? Vide Synesum. Sed vulgata non temere muto: nam de Issedonibus Herod. post: ἄλλως δὲ δικάσαι καὶ εἶποι λέγονται εἶναι.

Lib. II. cap. I.

Ibidem

Νόμοισι δὲ ἰσσηδόνες τοῖσι δὲ λείον-

Ἰχθυῶνται, ἐπειὶ ἀνδρὶ δαποθάγοι πα-
τήρ, οἱ ποροσηκοντες πάντες προσά-
γουσι πορβῶτα, καὶ ἐπὶ ταῦτα θύ-
σαντες καὶ κατὰ τὰ μόντες τὰ κρέα,
κατὰ τὰ μύρουσι καὶ τὸν τῷ δεκομύρου
τεθνηῶτα γενέα. ἀναμύξαντες δὲ πάλ-
ιν τὰ κρέα δαῖτα ποροθίνονται. τὸν
δὲ κεφαλὴν αὐτῷ ψιλῶσαντες καὶ ἐν-
καθήραντες δαποχρυσούσι, καὶ ἐπὶ τα-
ῖς ἀργάλλμασι χρίωνται θυσίας με-
γάλας ἐπετείοις ἐπιτελέοντες. ποαῖς
δὲ παρὶ τῷ ποίεσσι, κατὰ περ οἱ ἐλ-
ληνες τὰ χρίσματα.

Πρῶτον δὲ τοῖς ὑπερβορείοις πέμ-
ψαι φερούσας τὰ ἱερὰ δύο κόρας, τὰς
ἐνομάζουσι δὴ λιοι ἐξ ὑπερχίνετε καὶ
λαοδίκην. αἱ δὲ αὐτοῖσι ἀσφαλείης
εἴνεκεν πέμψαι τοῖς ὑπερβορείοις τῷ
αἵων ἀνδρας ἀέντε κομπύς, τοῖσι
οἱ νῦν ἀεφερέες καλέονται, πμας
μεγάλας ἐν δὴ λω ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ
τοῖσι ὑπερβορείοισι τοῖς δαποπεμφθέν-
τας ὁπίσω οὐκ ἀπονοσέειν, δεινὰ
ποιδυμύροις, εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμ-
ψεται, ἀποσέλλοντας μὴ ἀποδέκεσθαι.
ἔτω δὲ φέροντας ἐς τοὺς ἔθροις τὰ ἱερὰ,
ἐν δεδυμύρα ἐν πυρὶ καλὰ μὴ, τοῖς
πλησιοχώροις ἐπισκήπτειν, καλεῖσθαι
προπέμψαντας ἀπὲρ τοῦ ἔθους ἐς ἄλλο
ἔθνος. καὶ ταῦτα μὴ ἔτω προπεμπό-
μενα ἀπὸ νῆεσσι λείεσι ἐς ἄλλον.

capuē colunt. Virgines ferebant eas, hospitibus gentium per an-
nos aliquot venerabiles, donec violata fide in proximis acco-

Ibidem.

Issedones funera paren-
tum laci & victimis, ac fe-
sto coitu familiarium cele-
brant. Corpora ipsa lania-
ta, & ceteris pecorum visceri-
bus immista epulando con-
sumunt. Capita ubi fabre
expoliuere, pro poculis ge-
runt. Hæc sunt apud eos
ipsos pietatis ultima offi-
cia. Statim de Axiacis.

Pocula ut Issedones pa-
rentum, ita inimicissimo-
rum capitibus expoliunt.

Mela Lib. III. cap. v.

Hyperborei sacris ope-
rati, maximè Apollinis;
quorum primitias Delon
misisse initio per virgines
suas; deinde per populos
subinde tradentes ulterio-
ribus; moremque eum diu,
& donec vitio gentium te-
meratus est, servasse refe-
runtur.

Plinius Lib. III. cap. XII.

Nec libet dubitare de
gente Hyperborea, cum tot
authores prodant, frugum
primitias solitos Delon
mittere Apollini, quæ præ-

larum

larum finibus deponere sacra ea instituere, hique ad conterminos deferre, atq. ita Delo vsq. Mox & hoc ipsum exoleuit.

Ἰς εὐρος μὲν πεντάστωμος· μὲν δ' ἔ
Τύρης τε, καὶ Ὑπανίς, καὶ βοροσθένης,
καὶ πανοπικαπής καὶ ὑπακκυρίς, καὶ
γέρρος, καὶ τάναις· ῥέουσι γὰρ οἱ δὲ καὶ
τάδε. Ἰς εὐρος μὲν ἐὼν μέγιστος ποτα-
μῶν πάντων, τὴν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ
αὐτὸς ἐξ οὗ τῶ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χει-
μῶνος. ὡρώπτος δ' ἐπὶ τῷ ἑσπέρῳ τῆς
ἐν τῇ σκυθικῇ ῥέων, καὶ τοῖον δὲ μέγ-
ιστος γέγονε, ποταμὸς καὶ ἄλλων ἐς αὐτὸν
ἐκιδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἱ δὲ οἱ μέγαν αὐ-
τὸν ποιῶντες· δὲ μὲν γὰρ τῆς σκυθικῆς
χώρης, πέντε μὲν οἱ ῥέοντες. *Paullo
post*· ῥέει γὰρ δὴ δὲ παάσης τῆς εὐρω-
πῆς ὁ Ἰς εὐρος, ἀρξάμενος ἐκ καλτῆρ, οὗ
ἐξαίεται ὡρὸς ἡλίας δυσμέων μὲν κύνη-
τας οἰκέουσι τῆς ἐν τῇ εὐρώπῃ. ῥέων
δ' ἐδὲ παάσης τῆς εὐρώπῃς, ἐς τα-
πλάγια τὴν σκυθίαν ἐς βάλλῃ. Τούτων
ὧν τῆς καταλεχθέντων καὶ ἄλλων πολ-
λῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον
ὑδωρ, γίνεται ὁ Ἰς εὐρος ποταμὸς μέγ-
ιστος· ἐπεὶ ὑδωρ γὰρ ἐν ὡρὸς ἐν συμβάλ-
λειν ὁ νεῖλος πλήθει ὅππῃς ἐτελεί· ἐς γὰρ
δὴ τέτον, ἔτε ποταμὸς, ἔτε κρήνη ἐ-
δεμίη ἐκιδιδύσα, ἐς πληθὺς αἱ συμ-
βάλλεται οἱ.

Τεῖτος δ' ὑπανίς ποταμὸς ὁρμα-
ται μὲν ἐκ τῆς σκυθικῆς· ῥέει δ' ἐκ
λίμνης μεγάλης, τὴν πέριξ νέμον·
ἵπποι αἰγριοὶ λαοκοί. καλεῖται δ'
ἡ λίμνη αὐτὴ ὀρθῶς, μήτηρ ὑπάνιος.

Lib. II. cap. I.

Callipidas Axiacaſq. ab
Iſtriciſ Tyra ſeparat: ſurgit
in Neuris. Qua exit, ſui
nominis opidum attingit.
At ille qui Scythiæ populos
à ſequētibus dirimit, aper-
tis in Germania fontibus,
alio quàm deſinit nomine,
exoritur. Nam per imma-
nia magnarum gentiũ diu
Danubius eſt. Deinde ali-
ter appellantibus accolis,
Iſter fit: acceptiſq; aliquot
amnibus ingens iam, & eo-
rum qui in noſtrum mare
decidunt tantũ Nilo mi-
nor: totidẽ quot ille oſtiis,
ſed tribus tenuibus, reli-
quis nauigabilibus effluit.

Lib. II. cap. I.

Callipidas Hypanis in-
cludit: ex grandi palude
oritur, quam Matrem eius
accolæ appellant: & diu
qualis natus eſt deſluit.
Tandem non longẽ à mari
ex paruo fonte, cui Exam-
peo cognomen eſt, adẽ
amaras aquas accipit, vt
ipſe quoq. iam ſui diſſimilis
& non dulcis hinc deſluat.

C

ἐκ ταύτης

ἐν ταύτης ὡν ἀνατέλλων ὁ ὕπανις ποταμὸς ῥέει. ὅπῃ μὲν πέντε ἡμέ-
ρων πλὸν βραχὺς καὶ ἱσχυρὸς ἔστι. ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς θαλάσσης τεσσέ-
ρων ἡμερῶν πλὸν, πικρὸς δὲ ὥς. ἐκδιδότῃ δὲ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ ἔτω
δὴ τι εἶδους πικρῆ, ἢ μεγαθεῖς μικρῆ ἔστα, κινεῖ τὸν ὕπανιν, ἔντα
ποταμὸν ἐν ὀλίγοις μέλαν. ἐστὶ δὲ ἡ κρήνη αὐτὴ ἐν ἄροισι χώρης ἣτε ἀρο-
τήρων στυφίων καὶ ἀλαζόνων. ἔνομα δὲ τῇ κρήνῃ, καὶ ὅθεν ῥέει τῷ
χώρῳ, στυφισὶ μὲν, ἀμαξάμπεος. καὶ δὲ τῷ ἐν λεύων γλῶσσαν,
ἰσχυροὶ.

Τοῖσι Σκυθαῖς μήτε ἄστα, μήτε
τείχεα ἢ ἐκπυρρῆα, ἀλλὰ φερένικοι
ἔοντες πάντες ἔωσι, ἱπποτοξόται,
ζῶντες τε μὴ ἀπ' ἀρόρων, ἀλλ' ἀπὸ
κτηνέων, οἰκήματα τέσφι ἢ ὅπῃ ζώ-
γων.

Τῶν δὲ λοιπῶν βορουθῆνης ἔστι πο-
λυαρτίεσταις, δὲ νομάς τε καλλίστας
καὶ δινομιδесаίτας κτήνεσι παρέχε-
ται, ἰχθύας τε ἀΐσις διακερδὸν καὶ
πλείους ὡνιδά τε ἡδιστός ἔστι ῥέει
καθαρὸς ὡς δὲ δουροεῖσι σφόδρος
τε παρ' αὐτ' ἀΐσις γίνεῃ. ποίη τε, τῇ
ὡς σφείρεῃ ἡχώρη βαθυτάτη. ἄλλες τε
ὅπῃ τῷ στόματι αὐτῆς αὐτομάτως πύ-
γνυνται ἄπλετοι κήτεά τε μεγάλα
ἀνάνανθα, τὰ ἀντακάους καλέουσι,
παρέχεῃ ἐς αἰχλυσιν ἄλλα τε πολ-
λὰ θωυμάστω ἄξια. μέχρι μὲν ἑνὸς
γερρῆος χώρου, ἐς τὸν τεσσάρων
ἡμερῶν πλὸς ἔστι, γνωσπεται ῥέων

*pulcherrimus. Alit latissima pabula, magnosque pisces, qui-
bus & optimus sapor, & nulla ossa sunt. Longe venit, igno-
ritusque ortus è fontibus, quadraginta dierum iter alueo stringit,
tantoque spacio nauigabilis, secundum Borysthenida & Ol-
bida, Græca opida egreditur.

Lib. I. cap. IIX.

Proximis nullæ quidem
vrbes : stata tamen domi-
cilia sunt quæ mapalia ap-
pellantur : victus asper &
immunditiis carens.

Et Lib. II cap. I.

Agathyrsi & Sauroma-
tæ ambiunt, quia pro sedi-
bus plaustra habent, dicti
ἀμαξόβ. τ.μ.

* Seneca. Hercule Furente, de
Fortuna. Intravit Scythia mul-
tiuagas domos, Et gentes patriis
sedibus hospitas.

Lib. II. cap. I.

Tum Borysthenes gen-
tem sui nominis abluit: in-
ter Scythiæ amnes amœ-
nissimus, turbidis aliis li-
quidissimus defluit: placi-
dior quàm ceteri, potari-
que

* Potari-

ὑπὸ βορέω ἀνέμῳ· τὸ δ' ἐκατύπερθε
 δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων ἐδεῖς ἔχει φερέ-
 σαι. φαίνεται δ' ἐξ ὧν δι' ἐρήμῳ ἐς τῆς
 γεωργῶν τῆς σκυθίων τῶν χώρων.
 Ρόβι ραυλὸς· πέρι τῶν δ' ἐξ ἐξῆς δ' ἡμ-
 βρος ὑπὸ τῶν ὕπανι βορυσθενῖται κα-
 τίκνυνται.

Ἀγάλματα δ' ἐκὼς βωμῶν, καὶ
 πηκὲς ἐνομιζέσθαι ποιεῖν πάλιν ἀφ' ἑνός.

Τῆς δ' ἐξ ἧς τ' σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύν-
 λα ἐξέσθαι, ὧν δ' ἐσφί ἐς τῶν ἐψήσιν τῆς
 κρεῖν ἐξέδρηται· ἐπεὶ δ' ὑποδέχεται
 τὰ ἱρήια γυμνάσι τα ὅς ἐστι τῆς κρεῖν.
 ἔπειτα δ' ἐξ ἐξέσθαι, ἢν μὲν τυχώ-
 σι ἐχόντες λέβητας ὅπλητοι, καί-
 λιστα λευκοῖσι κρητῆσι προσήλκε,
 χωρεῖς ἢ ὅπιν πολλὰ μέλινας ἐς τοῖς
 ἐξέσθαι, ἐψήσιν ὑποκαίοντες τὰ
 ὅς ἐστι τῆς ἱρήων καὶ ἔτω βούς τε ἔω-
 πὸν ἐξέσθαι καὶ τὰ ἅλλα ἱρήια ἔω-
 πὸν. Et infra: Ἐπὶ τέτοιον δ' ἡ τῶν
 ὄγκου ἀκινάκης σιδερεὺς ἰδρυται ἀρ-
 χαῖος ἐκαστοῖς· καὶ τὸ ὅς ἐστι τῶν Ἀρ-
 χῶν ἀγάλμα. πύτω δ' ἐπὶ ἀκινάκει
 δυσίας ἐπιτεῖς φεραῖς οὖσι φε-
 ράτων καὶ ἵππων καὶ δὴ καὶ τοῖς δ'
 ἐπὶ πάλιν θυέσιν ἢ πῆσι ἄλλοις θεοῖ-
 σι. ὅσους δ' ἀνὴρ τῶν πολέμων ζυγῆ-
 σσιν, ὑπὸ τῶν ἐκαστὸν ἀνδρῶν ἀνδρα-
 ῖνα θυέσιν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν, ὧν καὶ
 τὰ φεράτα, ἀλλ' ἐπερὶ τῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν κατα-
 βάλλει ἀνὴρ σκυθίας, τὰ αἵματις ἐμώ-
 νει.

*Potariq. pulcherrimus] pota-
 riq. dulcissimus Melam scri-
 psisse ut credam, adducor Hero-
 dori auctoritate. Sic enim ille; τῶν
 μελάτων ἡδίστος ἐστίν.

Mela ibidem.

MARS omnium Deus.

Lib. II. cap. I. de
 Scythiis.

Pro simulachris enses
 & tentoria dedicant, ho-
 minesque pro victimis fe-
 riunt. Terræ latè patent,
 & ob excedentia ripas suas
 plerumque flumina, nus-
 quam non ad pabula ferti-
 les. Alicubi vsq. adeò ste-
 riles ad cetera, ut qui *ha-
 bitant, liquorum egentes
 ignes ossibus alant.

*Qui habitant] Si Herod. se-
 quitur, scripsit, ut qui sacri-
 ficant. Eruditus Lector arbitra-
 bitur.

Lib. II. cap. I.

Bella cædesq. amant:
 morsque est bellantibus,
 cruorem eius, quem pri-
 mum interemerint, ipsis è
 vulneribus ebibere. Ut
 quisque plures intereme-
 rit, ita apud eos habetur
 eximius. Ceterum expertem
 esse cædis inter opprobria
 vel maximum. Inter epu-
 las,

νει. ὅσοις δ' ἂν φονδύσῃ ἐν τῇ μάχῃ,
τουτέων τὰς κεφαλὰς ὑποφέρει τὰς
βασιλεί. ἀπενέκας μὲν γὰρ κεφαλῶν
τῆς λήθης μεταλαμβάνει πλὴν ἂν λά-
βωσι μὴ ἐρείκας δὲ, &c.

Mox, de pelle humana detracta.

Ὁς γὰρ ἂν πλείετα δέρματα χειρ-
μακτερά ἔχοι, ἀνὴρ ἀρίστος ὅσῳ πέλει-
ται. πολλοὶ δὲ αὐτέων ἐκ τῆς ὑπο-
δερμάτων, καὶ χλαίνας ἐπένδυσαι
ποιοῦσι, συρράπτοντες κατὰ περ-
βαίτας.

Πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἀνδρας ἐκδεί-
ραυτες, καὶ διατείναντες ὅτῃ ξύλων,
ἐπ' ἵππων περὶ φέρονται. ταῦτα μὲν
δὴ ἔτω σοι νενόμισται. αὐτὰς δὲ τὰς
κεφαλὰς, ἔτοι πάντων, ἀλλὰ τῆς
ἐχθίστων, ποιοῦσι τὰδε. ὑποκρίσας
ἐκαστος πᾶν τὸ ἐνερθεῖν τῆς ὀφρύων, ἐκ-
καθαίρει.

Ἀπὸ πλὴν δὲ τοῦ ἐριαντὸς ἐκάστου ἐνο-
μαρχίας ἐκαστος ἐν τῷ ἐωυτοῦ νομῶ
κινῶν κρηττέρα οἴνου, ἅπ' ἔ πίνουσι
τὴ συνθέων ὅσοις δὴ ἀνδρες πολέμιοι.
* ἀραιρημένοι ἔωσι. Τῶν δ' ἂν μὴ κα-
τερπασμύρον ἢ τῆτο, ἐγένοντα τῶ οἴνου
τούτου, ἀλλ' ἡπικωμῶντο ὑποκατέα).
Ὁ νεῖδος δὲ σοι ὅτῃ μέγιστον τῆτο.
ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κατὰ πολλοὺς
ἀνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι, ἔτοι δὲ σὺν
δύο κύλικας ἔχοντες, πίνεσι ὁμοῦ.

las, quot quisque interfe-
cerit referre, latissima &
frequentissima mentio: bi-
nisq; poculis, qui plurimos
retulere perpotatis, inter-
locantur: is honos præci-
pius est. Pocula ut Issedo-
nes parentum, ita inimicif-
simorum capitibus expo-
liunt. Apud Anthropo-
phagos ipsæ etiam epulæ
visceribus humanis appa-
rantur. Geloni hostiū cu-
tibus equos, seque velant:
illos, reliqui corporis, se,
capitum.

* Fortè in Mela leg. qui pluri-
mos retulere, perpotant. ut
interlocantur redundet, pro
quo Pintianus, interiungunt:
qua voce & Martialem vsut
nunc didici: & interiunctas
dexteras dixit Linius, quod Ma-
ro, & dextrā iungere dextræ.
Sed tamen vereor ut hic quadret.
Herodotus Erato: Σπαρτῆται
ἐπὶ πᾶν ζωρότερον βέλων πίνειν,
ἐπικυδίζον λέγουσι.

* Pro ἀραιρημένοι, quod in Aldino
est, quo vsus sum, leg. censeo
ἀναιρημένοι.

Ὅρνια δὲ ποιοῦνται σκῆθαι ὧδε,
 πρὸς τοὺς ἀν' ποίεωνται ἐς κύλικα
 μεγάλῳ κρεαμίνῃ οἶνον ἐγχέαντες,
 αἷμα συμμίσχουσι τῷ τὰ ὄρνια ἁ-
 μομομένων, τὺφαντες ὑπέαπ, ἢ ὅταν
 ταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώ-
 ματος. καὶ ἔπειτα δ' ἀποβάφαντες ἐς
 τὴν κύλικα ἀκινάκεια, καὶ οἷσιν καὶ
 σάχαριν, καὶ ἀκόρητον. ἔπειτα δὲ ταῦ-
 τα ποίησιν, κατ' ὄχονται πολλὰ καὶ
 ἔπειτα δ' ἀποπίνουσι αὐτοῖσι οἱ τὸ ὄρ-
 νιον ποιοῦμενοι, καὶ τῷ ἑπομένῳ οἱ
 πλείους ἀξιοί.

Οἱ δὲ βορυσθενῆται ἔτι λέρουσι
 σφέας, αὐτοὺς ἐξ ἡμιθῆσι.

Ἐστὶ μεταξὺ βορυσθενῆος τε ποτα-
 μῶν, καὶ ὑπάνιος χῶρος, ἔνομα δ'
 ἔστι οἱ ὄξαμπαῖος, τὸ καὶ ὀλίγον τι
 πρὸς τὸν ποταμὸν μνήμην εἶχον, φά-
 μρος ἐν αὐτῷ κρῆν ὕδατος πικρῆ
 ἐστίν, ἀπὸ ἧς τὸ ὕδωρ δ' ἀπορρέον τὸ ὕδα-
 ριν ἀποτοῦ ποίει.

Θύεισι ταῦτοι μὲν τῇ παρ' ἑνὶ
 τοῖς τε ναυηγούς, καὶ τοῖς ἀν' λάβωσι
 ἐλλύων ἐπ' ἀναχθέντας. Τὴν δὲ
 δαίμονα ταύτην τῇ θύεισι, λέρουσι
 αὐτοὶ ταῦτοι ἰφίγειαν τὴν ἀγα-
 μέμνονος ἐστίν.

* Suprà Herodotus, corruptè fortasse Αμαζάμπων vocavit.

Ibidem Mela. Tauri Iphigeniæ & Orestis aduentu
 maximè memorati: immanes sunt moribus, immanemq; fa-
 mam habent solere pro victimis aduenas cædere.

Ibidem Mela de iisdem.

Ne fœdera quidem in-
 cruenta sunt. Sauciant se
 qui paciscuntur. exem-
 ptumque sanguinem,*vbi
 permiscuere, degustant.
 Id putant manus fidei
 pignus certissimum.

* Vbi permiscuere J Credo
 scripsisse Melam, vbi vino per-
 miscuere Herodoti auctorita-
 tem secutus.

Lib. I. cap. I. de

Borysthene fl.

Secundum Borysthene-
 da & Olbida Græca opida
 egreditur.

Lib. II. cap. I.

Callipidas Hypanis in-
 cludit: ex grandi palude
 oritur, quam Matrem eius
 accolæ appellant, & diu
 qualis natus est defluit.

Tandem non longè à ma-
 ri ex paruo fonte, cui*Ex-
 ampeo cognomen est,
 aded amaras aquas accipit,
 ut ipse quoque iam sui dif-
 similis, & non dulcis hinc
 defluat.

Κινδυνόβησι δὲ οἱ ἄνθρωποι ἔπει
νύκτι, γόητες ἔχ' ἄλγος, γὰρ ὑπὸ σκυ-
θίων καὶ ἐλλήνων ἦν ἐν τῇ σκυθικῇ
κατοικημένων, ὡς ἕτερος ἐκαστοῦ ἀπαξ ἑ-
νευρῶν ἑκάστος, λύκος γίνετο ἡμέρας ὀλί-
γας, καὶ αὐτοὺς ὀπίσσω ἐς τὸ αὐτὸ κατί-
σατο. ἐμὲ μὲν νυκτὶ ταῦτα λέγοντες ἐ-
πειθοῦσι. λέγουσι δὲ ἐδὲν ἦσαν, καὶ
ὁμνύουσι δὲ λέγοντες. ἀνδροφάγοι δὲ
ἀργιότατα πάντων ἀνθρώπων ἔχου-
σι ἡδεα, ἔτε δ' ἴμην νομίζοντες, ἔτε νό-
μῳ ἐδὲν ἡρώδης νομάδες δὲ εἰσὶ
ἐδὲντα δὲ φορέουσι τῇ σκυθικῇ ὁμοίαν·
γλῶσσαν δὲ ἰδίαν. μετὰ γ' ἡλαιοὶ δὲ
εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες,
ἀπ' ὧν καὶ ταῖς ἐπωνυμίαις ἔχουσι. ἀν-
δροφάγοι δὲ μόνον τοῦτων νόμοισι
δὲ σκυθικοὶσι χρῶνται.

Οὐνομα δὲ τῇ πόλει ἐστὶ γελωνός. τῇ
δὲ τείχεος μέγας καὶ λον ἔχουσιν, ἔτι ἡ-
κοντα σταδίων ἐστὶ. ὑψηλὸν δὲ καὶ πᾶν
ξύλινον. καὶ οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι, καὶ
τὰ ἱερά. ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτῶν ἐλληνικῶν
θεῶν ἱερά, ἐλληνικῶς κατεσκευασμένα
ἀγάλμασι τε καὶ βωμοῖσι, καὶ νηοῖσι
ξύλινοι. Ὑπὸ μὲντοι ἐλλήνων
καλέονται καὶ οἱ βεδῖνοι, Γελωνοί, ἐκ
ὁρθῶς καλεόμενοι ἢ δὲ χάρη σφέων
πάντα ἐστὶ δασέα ἰδοῖσι παντοῖα. ἐν
δὲ τῇ ἰδοῖ τῇ πλείεσσι ἐστὶ λίμνη μεγά-
λη τε καὶ πολλή, καὶ ἑλος, καὶ κάλα-
μος περὶ αὐτήν.

Lib. II. cap. I.

Apud Anthropophagos
ipsæ etiam epulæ viscerib.
humanis apparantur. Me-
lanclænis atra vestis, & ex
ea nomen. Neuris statum
*singulis tempus est, quo,
si velint, in lupos, iterum-
que in eos qui fuere, mu-
tentur.

* Credo leg. statum singulis
annis tempus est. *Græce, ὡς
ἔπος ἐκαστοῦ.*

Lib. I. cap. XXI.

Regna Amazonum fe-
cundos pabulo ad alia ste-
riles, nudosque campos te-
nēt Budini, Geloni urbem
ligneam habitant.

Ibidem

Τὰ δὲ γάμων ἥν' ἀμαζόνων δὲ
 δέσφει διακίεσθαι. ἢ γαμέεσθαι παρθέ-
 ρος ἐδ' μὴ, ὡρὶν αὖ τῶν πελεμίων ἀν-
 δρα ὀποκτείνῃ. αἱ δ' ἐπνεες αὐτέων καὶ
 πελοπαῖσι γινεσθαι ὡρὶν γήμασθαι, οὐ
 δυνάμεσθαι τὸν τόμον ἐκπλήσσαι.

Τυνάικας δὲ ἱορίζοντες πλῆλ' ἔ-
 χεν νασαμώνων ἕκαστος, ὅτι κοινοὶ
 αὐτέων τὴν μίξιν ποιοῦνται, ἔσθω
 ὡδ' ἀπλησίῳ, τῷ καὶ μεσασγέται,
 ἑσπείαν σκίμπενα φερύσσων) μίσ-
 γονται. ὡρὶν δὲ γαμέοντες νασά-
 μανος ἀνδρὲς νόμος ἔστι τὴν νύμφην
 νυκτὶ τῇ ὡρῇ δ' ἐπ' αὐτῶν διεξελ-
 θεῖν ἥν' δ' αὐτομόνων μιστρομένην ἥν'
 δὲ ὡς ἕκαστος οἱ μυχθῇ, διδούσθαι ὅσον τὸ
 αὐτῷ ἔχῃ φερόμενος ἔξ' οἴκου. ὅρκοι
 δὲ καὶ μαντικὴ χρεῶνται τοῖς δὲ. ὁ-
 νύσιν μὲν πρὸς παρὰ σφίσι ἀνδρας δι-
 καιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέ-
 σθαι πύτοις, ἥν' τίμβων ἀπτόμενοι.
 μαντεύον) δὲ ὅτι ἥν' φερόντων φοι-
 τέοντες τὰ σήματα. καὶ κατενέαμε-
 νοι ὅτι πηγακοιμέωνται. τὸ δ' αὖ ἰδοίεν
 τῇ ἑσπείᾳ ἐνέωνιον, τοῦτω χρεῶνται.

cum munere aducnerint: & tum cum plurimis concubuisse
 maximum decus: in reliquum pudicitia insignis est.

* Herodotus hac omnia cura exceptionem tribuit Nasamonibus populis Αὐγι-
 σίων: nihil Augilis. Vbi fort. Αὐγίλειον leg. ex Stephano περὶ πολέων. Mela Αὐ-
 σίων videtur legisse: verum enim Ausenses: nisi forte Aufchilenses rel Aufchi-
 lentes leg. cuiquam videatur. Quem Αἰγίνας, ἕρπον vocat Halicarn. puto ex Pom-
 ponio Αἰγίνα scrib. ut ex ambiguitate literarum i. & u. in corrupta lingua Græ-
 cæ pronunciatione natum mendum appareat. De his inf. Quos vero τοὺς προγόνοισι
 Herod.

Ibidem.

Feminae nubunt: verum
 ut nobiles habeantur, non
 in ætate modus est. Nisi
 quæ hostem interemere,
 virgines manent.

Lib. 1. cap. viii.

Quod singulis aliquot si-
 mul coniuges: & plures ob
 id liberi agnatiq; sunt nus-
 quam pauci degunt. *Post:*
 Apud Ausenses nulli certa
 vxor est. Ex his qui tam
 confuso parentum coitu
 passim incertiq; nascuntur,
 quos pro suis alant, formæ
 similitudine agnoscunt.

Augile Manes tantum Deos
 putant. per eos deierant:
 eos ut oracula consulunt,
 precati q; quæ volunt, ubi
 tumulis incubuere, pro re-
 sponsis ferunt somnia.

Feminis eorum sollemne
 est, nocte, qua nubunt,
 omnium stupro patere, qui

cum plurimis concubuisse

Herod. Manes Mela reddidit. Plinius lib. v. cap. vii. inferos exscripsit: non rectè mea sententia. Mortuos enim intelligit maiores & parentes Augylarum, ἀνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γένηας. Aesculapio sic incubabant antiqui. vide Strabonem, & Plautum Curcul.

Τουτέων δὲ κατ' ὑπερθε πρὸς νότον ἀνεμὸν, ἐν τῇ θηριώδει οἰκέεισι *Γαράμαντες, οἱ πάντα ἀνδρωπον φούρουσι, καὶ παντὸς ὁμιλίω. καὶ ἔτε ὅπλων ἐκτέα) ἀρήϊον ἐδέν, ἔτε ἀμύνεας ἑπιστάται. ἔτι μὲν δὲ κατ' ὑπερθε οἰκέεισι νασαμώνων.

Εἰς δὲ τὸν πόλεμον, σφραγῶν καταγαίων δδραῖ φορέουσι περὶ βλήματα

[Μάκα.†]

Διὰ δὲ αὐτὰν κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐν λόφῳ καλεμῆς χαλκῶν, ἐς θαλάσσαν ἐκδιδοί.

tes esse audierant: De Gamphasantibus verò nunquam in mentem ne per somnium quidem venerat. Eadem enim Mela & ex eo Plinius lib. v. cap. vii. & Martianus Capella lib. vi.

Ἀραβες καὶ θρεδῶν δδραῖς, ἀντὶ θωράκων καὶ ἀσπίδων ἐπεφύκτοντο. Ibidem.

Primores sagis velantur: vulgus bestiarum pecudumque pellibus. Lib. i. cap. vii. Ultra est Dea opidum, & Cinyps fluuius per vberima arua decicens.

Οὗτοι δὲ καὶ οἱ μάχλυνες πύριζ τὴν τριτωνίδα λίμνῃ οἰκέεισι. τὸ μέσον δὲ σφι εἰσφέρει. καὶ οἱ μὲν μάχλυνες τὰ ὀπίσω νομέεισι τῇ κεφαλῇ. οἱ δὲ Αὐσῆς τὰ ἐμπροσθεν. ὁρτὴ δὲ ἐναυσίη ἀθηναίης. αἱ παρθένοι αὐτῆς δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοις τε καὶ ξύλοις, τῇ αὐθιγενεὶ θεῷ λέγουσι τὰ πάτρια ὑποτελέειν τῇ ἀθηναίῃ καλέουσι. Cris virginum inter se decertantium celebrant.

Mela lib. i. cap. viii.

Nudi sunt Gamphasantes, armorumque omnium ignari: nec vitare sciunt tela nec iacere: ideoque obuios fugiunt, neque aliarum quam quibus idem ingenij est, aut congressus, aut colloquia patiuntur.

*Equidem in Herod. Γαμφάσαντες non Γαράμαντες leg. contenderim, & locum ab indoctis librariorum corruptum, qui Garaman-

† Iulius Pollux lib. i. Onomast.

Lib. i. cap. vii.

Super hunc Syrtim ingens palus: amnem Tritona recipit: ipsa Tritonis: vnde & Mineræ cognomen inditum est, ut incolæ arbitrantur ibi genita. faciuntque ei fabulae aliquam fidem, quod quem natalem eius putant, ludicris virginum inter se decertantium celebrant.

Lib.

τας δὲ ἀποθησκέσας παρθένοισι ἐν
τῷ τρεφύματι παρθενοῦ κα-
λέουσι. τὴν δὲ ἀθηναίην φασὶ ποσὶ
δέωνος εἶναι θυγάτηρα, καὶ τὴν ἑπιωνί-
δος λίμνης καὶ μιν μεμαθείσάνη τῷ
πατρὶ δοῦναι ἑωυτὴν τῷ Διὶ. ἣ δὲ Δία
ἑωυτὴν μιν ποιήσασθαι θυγατέρα ταύ-
τα μὲν λέγουσι.

Μίξιν δὲ ὀπίκεινον τῆς γυναικῶν
παιδίων, ἔτε στωικέοντες, κτηνηδόν
τε μισγόμενοι. ἔπειαν δὲ γυναῖκα τὸ
παιδίον ἀδρόν γένεταί, συμφοιτέου-
σι ἐστ' αὐτὸ οἱ ἀνδρες εἶπου μνηός, καὶ
* τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀνδρῶν τὸ παιδίον,
τύπτου πατρὸς νομίζεται.

Πρῶτοι μὲν ἀπὸ θεσέων δεκά
ἡμερέων ὁδοῦ ἀμμῶνιοι, ἔχοντες τὸ
ἱερὸν ἀπὸ τῆς θεαίης διός. καὶ γὰρ τὸ ἐν
θήβησι, ὡς καὶ πορσερὸν εἰρηταί μοι,
κειο πορσερὸν τὸ διὸς τ' ὡγαλμα
ἔστι. τυγχάνει δὲ καὶ ἀλλόθεν ὕδωρ
κρηναῖον ἔχον· τὸν μὲν ὄρθεον γίνε-
ται χλιαρὸν ἀγροῆς δὲ πληθύσεως ψυ-
χεότερον. μεσαμβρίη τε ἔστι, καὶ τὸ
καρπὰ γίνεταί ψυχρόν. τῆνικαὐτα δὲ
ἀρδρουσι τοὺς κήπους. ἀποκλινομένης
δὲ τῆς ἡμέρας, ὕψεται τὸ ψυχρὸν, ἐς
ἃ δέεται τε ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ὕδωρ γίνε-
ται χλιαρὸν. ὅππῃ δὲ μάλλον ἰούης τὸ θερ-
μὸν, ἐς μέσας νύκτας πελαγίζει. τῇ
νικαῖα δὲ ζεεῖ ἀμβολάδην. παρέρχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται
μέχρι ἐς ἡμέραν. ὅππῃ κλησὶν δὲ αὐτὴ ἡ κρήνη καλεῖται ἡλίου.

Ἐπειτα ἀλλὰ κολωνός, καὶ ἀνδραποιοί κέκοι ἐν αὐτῇ, τοῖσι ἔνομα Γα-
εῖμαντες ἔστι ἔθνος μέγα ἰχυρὸς, ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπαθονόμοι βόες γίνονται.

Lib. I. cap. VIII.

Apud Aulenses nulli certa vxor
est, Ex his qui tam confuso pa-
rentum coitu passim incertiq. na-
scuntur, quos pro suis alant, formę
similitudine agnoscunt. Et sup.
Quod singulis aliquot simul con-
iuges, & plures ob id liberi agna-
tisque sunt, nusquam pauci degunt.

* *Lais*. Vallis reddidit: apud quem vi-
rum habitare sustinet. Male. Ex
Mela discere poterat verendum, cui for-
ma similis fuerit. Mox in Herod. Al-
fino: παρατίνασα ὑπὲρ θεσέων τῶν
ἀγροῶν ἐπὶ ἡρακλῆας σκλας ἐρρω-
μένοισι εἶναι, leg. ὅς. ἀπὸ θεσέων.

Ibidem.

Ad Catathmon Cyrenaica
prouincia est, in eaque sunt Am-
monis oraculum, fidei inclyta: &
fons quem Solis appellant. Fons
media nocte feruet, mox & paul-
latim tepescens, fit luce frigidus:
tunc ut Sol surgit ita frigidior: sub-
inde per Meridiem maximè riget.
Sumit deinde tepores iterum, &
prima nocte calidus, atque ut illa
procedit, ita calidior. Rursus cum
est media, perferuet.

* De Ammonis oraculo Plinius lib. V. cap.
X. & lib. VI. ca. XXIX. De fonte Solis
ibidem lib. & cap. V. & lib. II. cap.
CIII. & Arrianum de gestis Alexandri
impro: Lucretius lib. VI. & Strabo lib.
XVII. Geograph.

ὁ παρθενόμορι δὲ δὴ τὸ δεῖ εἰπὶ. τὰ κέ-
 ρεα ἔχουσι κεκυφότερα ἐς τὸ ἔμπεδον.
 δὴ τὸ πτό ἀναχωρόντες νέμον,)
 ἐς γὰρ τὸ ἔμπεδον ἐκ οἰοῖτε εἶπλ,
 περὶ βαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κε-
 ρέων. ἄλλο δὲ ἐδὲν δὴ φέρεται τῶν ἄλ-
 λων βοῶν, ὅτι μὴ τὸ καὶ τὸ δέρμα ἐς
 παχύτητα, καὶ εἶναι. Μοχ: σιτέον-
 ται δὲ οἱ βωγλοδύται ὅφιν, καὶ σαύ-
 ρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρπετῶν. γλῶ-
 σσαι δὲ ἐδὲ μὴ ἄλλη παρμόνι νε-
 νομίσαι, ἀλλὰ τεύχεαι, κατὰ περ
 αἱ κυκτερίδες. ὅπο δὲ Γαραμάντων
 δι' ἁλλῶν δὲ καὶ ἡμερέων ὁδοῦ, ἄλλος
 ἀλός τε κολωνός, ὅς ὕδωρ καὶ ἀνθρώ-
 ποι πρὸ αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι ἔνομα ἔστι
 ἄτλαντες. οἱ ἀνάνυμοι εἰσι μόνον ἀν-
 θρώπων, τῶν ἡμεῖς ἰδμεν. ἀλέσι μὲν
 γὰρ σφί ἐστι ἄτλαντες ἔνομα, ἐν δὲ
 ἐκαστῷ αὐτῶν ἔνομα ἐδὲν κέεται. ἔ-
 τοι τῶν ἡλίων ὑπερβαλλόντι κατὰ ρῶν-
 ται, καὶ πρὸς τοῖσι πάντα τὰ αἰ-
 γρὰ λοιδορόνται, ὅτι σφέας καίων
 ὁπζίβει, αὐτοὺς τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
 τῶν χωρίων αὐτῶν.

Εἴχε) δὲ τὸ ἀλός πύτου ἔρος τῶν
 ἔνομα ἄτλας. ἐπὶ δεσπὸν καὶ κυκλο-
 τερές πάντι. ὑψηλὸν δὲ ἔπε δὴ π λέ-
 γεται, ὡς τὰς κορυφαὶ αὐτῶν ἐκ οἰάτε
 εἶ) ἰδέσθ. ἐδέποτε γὰρ αὐταὶ ὑπολεί-
 πειν ἔφεια ἔτε φέρεος, ἔτε χειμῶνος.
 τὸ κίονα τοῦ οὐρανῶν λέγουν οἱ ὅτι
 χεῖροι εἶναι. ὅτι τῶν τῶν ἔρεος οἱ ἀν-
 θρώποι εἶναι ἐκόνυμοι ἐγένοντο. κα-

Lib. I. cap. V. π. 1.

Ex his qui ultra deserta esse me-
 morantur Atlantes Solem exe-
 crantur, & dum oritur & dū oc-
 cidit, ut ipsis agrisque pestiferum.
 * Nomina singuli non habent.

Troglodytae nullarum opum do-
 mini, strident magis quam lo-
 quuntur. Specus subeunt, alun-
 turque serpentibus. Apud * Ga-
 ramantas etiam armenta sunt,
 eaque obliqua ceruice pascuntur.
 Nam pronis directa in humum
 cornua efficiunt.

* Nomina singuli non habent.]

Herodot. ἀλέσι μὲν γὰρ σφί ἐστι ἄ-
 τλαντες ἔνομα. id est universis enim,
 vel confertis nomen est Atlantes. Valla sol-
 lemne illud suū servat, & pro ἀλέσι ἀλοι
 legit, & tales insulse reddidi: quo nihil
 alijs.

* Pinitanus totum hunc locum ex Herod.
 & Plinio lib. XI. cap. XXXVII & lib.
 I IX. cap. de bubus, restituit auxilij:
 Specus subeunt alunturque ser-
 pentibus. Armenta habent, quæ
 obliqua ceruice pascuntur: nam
 pronis directa in humum cornua
 efficiunt. Apud Garamantas
 etiam armenta sunt, quæ retrō
 ambulancia pascuntur. Apud
 Ausenses nulli certa vxor. &c.

Lib. III. cap. XI.

In arenis mons est Atlas, dense
 confurgens: verum incisus vndiq.
 rupibus præceps, inuius, & quo
 magis surgit, exilior. Qui, quod
 altius quam conspici potest, usq.
 in nubila erigitur, cælum & side-
 ra non tangere modò vertice, sed
 sustinere quoque dictus est.

* vsque

λέοντα γδ δὴ Ἀτλαντες, λέγονται δὲ
εἶτε ἐμψυχον εἶδ' ἐν σιπέεσθαι, εἶτε ἐνυ-
πνια ὄραν.

De Gygantibus loquens.

Μιλπουύται δ' ἰὼν πάντες εἶποι, καὶ
πιθηκοφάγουσι. οἱ δ' ἐσφι ἄφθουνοι,
ὅσοι ἐν τοῖσι κῆρεσι γίνονται.

Τ Ε Ρ Ψ Ι Χ Ο Ρ Η.

Οἱ φοίνικες εἶποι οἱ σὺν καὶ δ' ἄλλοι
ἐπικόρυθμοι, ᾧ ἔσαν οἱ γερυραῖοι, ἄλ-
λα τε πολλὰ, οἰκήσαντες ταύτῃ τῷ
χώρῳ ἐσῆμαρον διδασκαλία ἐς τοὺς
ἐλλήνας, ὃ δὴ καὶ γραμματεῖα, ἐκ ἐόν-
τα ὡρὴν ἔλλυσιν, ὥς ἐμοὶ δοκέει. ὡρα-
τα μὲν, τοῖσι καὶ ἄπαντες χρέων' φοί-
νικας.

Π Ο Λ Τ Μ Ν Ι Α.

Ο' δὲ κατ' ἠπειρον στρατὸς πρὸς
ἠώπτε καὶ ἠλίκ' ἀνατολὰς ἐποίετο τῷ
ὁδὸν δὲ τίς χειρσονήσου, ἐν δεξιῇ μὲν
ἔχων τὴν Ἑλλήν τ' ἀφ' ὧν τῆς ἀθάμαντος,
ἐν ἀριστερῇ δὲ καρδίῃ τὴν πόλιν. δὲ μέ-
σης δὲ πορθόμυρος πόλιος, τῇ ἑνομα-
τι γὰρ ἐὼν Ἀγορῇ, ἐνθόσθι δὲ κάμ-
πων, τὸν κόλπον τὸν Μέλανα καλεό-
μυρον, καὶ μέλανα ποταμόν, ἐκ ἀντι-
χρόντα τότε τῇ στρατῇ τὸ ῥέεθρον ἀλλ'
ἐπιπλέοντα. τῶν τὸν ποταμὸν δὲ
βαλὲς, ἀπ' ἐκείνου κόλπου εἶπες τὴν ἐνω-
νυμίῳ ἔχει, ἥτε πρὸς ἐσπέρῳ, αἰνόν-
τε πόλιν αἰολίδα καὶ σεντορίδα λίμνην
παρ' ἐξίων, ἐς δ' ἀπώκετο ἐς δουρίσκον.
Ο' δὲ δουρίσκος ἐστὶ τῆς θρηήκης αἰγια-
λός τε καὶ πεδίον μέγα. δὲ δὲ αὐτῇ
ῥέει ποταμὸς μέγας, ἔβρεξεν ἐν τῇ τε-
χρός τε ἐδεδμητο βασιλῆϊον, τῶν τὸ δὴ

27
* Vsq. in nubila erigitur] Fortè eri-
gi ex Herod. leg. non nemo existimabit.

Et lib. I. cap. VIII.

Atlantes nomina singuli non
habent: Non vescuntur animali-
bus, neque illis in quiete qualia
cæteris mortalibus visere datur.

Mela lib. II. cap. I. de Agathyrsis.

Ora artusque pingunt: ut qui-
que maioribus præstant, ita ma-
gis vel minus: Cæterum iisdem
omnes notis, & sic ut ablui ne-
queant.

Et lib. III. cap. V. I. de Britannis.

Incertum ob decorem, an quid
aliud, vitro corpora infecti.

Mela Libro I. cap. XII.

Phœnicem illustrare Phœ-
nices, sollers hominum genus, &
ad belli pacisq. munia eximium.
Litteras & literarum operas, alias-
que etiam artes; marinauib. ad-
ire, classe configere, imperitare
gentibus: regnum præliumque
commenti.

Lib. I. cap. II.

Ex fluuiο quem accipit Melas
dictus: duas vrbes amplectitur,
Alopeconesum & in altero Isthmi
littore sitam Cardiam. Eximia est
Aenos, ab Aenea profugo condi-
ta. Circa Hebrū Cicones, Trans-
eundem Doriscos, vbi Xer-
xē copias suas, quia numero non
poterat, *spacio mensum ferunt.
Deinde promontorium Serrium,
ex quo canentem Orphea, secuta
narrantur nemora, & Zone.

* Spacio mensum ferunt] Sic et
Plinius lib. III. cap. XI. Natur. Hi-
storia. In numero immane quantum distre-

δορείκος κέκλιται, καὶ περισέων φρε-
ρῇ ἐν αὐτῷ κατεσκήκει ὑπὸ δαρείου ὅς
ἐμείνου τοῦ χρόνου ἐπεΐτε ὅττι σιύθας
ἐσφατεύετο. ἐδοξε αὖν τῷ Ξέρξῃ ὁ χῶ-
ρος ἐξ ὅττι θεός ἐνδεχάμενος τὴν
ὀξαρὶθμῆσιν τὸν ἑσπεῖον καὶ ἐποίησε
ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας
ἀπκομδύας ἐς δορείκον, οἱ ναυάρχῃ,
κελεύσαντες Ξέρξῃ, ἐς τὸν αἰμαλὸν
τὸν περὶ σελῆα δορείκῳ ἐκόμισαν. ἐν
τῷ Σάλντῃ σαμοθρήνῃ πεπόλισαν
πόλιν, καὶ Λῶνῃ. τελευταία δὲ αὐτῶν
Σέρρειον, ἀκρηόνομασθῇ. ὁ δὲ χῶρος
ἔτος τὸ παλαιὸν ἦν κινόνων. ἐς τὸν τ'
αἰμαλὸν καταχρόντες τὰς νέας ἀνέ-
ψυχον ἀνεκλύσαντες. ὁ δὲ ἐν τῷ δο-
ρείκῳ τῶν τὸν χρόνον τῆς σφαγῆς
ἀριθμὸν ἐποίησε. ὅσον μὲν νῦν ἔχα-
σοι παρῆχον πλήθος ἀριθμὸν, ἐκ ἑχῶ
εἶπα τὸ ἄβυσσος, ἐξ ὅττι λέγει) περὶ ἐ-
δαμῶν ἀνδρώπων, σύμπαντες δὲ τῶν
σφαγῶν τῶν περὶ τὸν πλῆθος, ἐβδμή-
κοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες. ἐξηρηθμή-
θησαν δὲ τὸν δὲ τ' εὐόπον. συνηάχοντο
ἐς ἓνα χῶρον μυριάδα ἀνδρώπων,
καὶ συνάψαντες ταύτῃ ὡς μάλιστα
εἶχον, περιέγραψαν ἑσώθεν κύκλον.
περιέγραψαντες δὲ καὶ ἅπντες τοὺς μυ-
ρείους, αἰμασίην περιέβαλον καὶ τὸν
κύκλον, ὅς τις ἀνήκασαι ἀνδρὶ ἐς τὸν
ὁμφαλόν. ταύτην δὲ ποιήσαντες, ἄλ-
λας ἐστειλάζον ἐς τὸ περιεκοδομημέ-
νον, μέχρις ἐπ' ἅπτας τέτταρ' αἰ-
ῶν' ὅττι ἐξηρηθμίσαν.

pant Historici. Valla in Herod. venit, centū
& septuaginta myriades, id est, decies septie,
centena millia. 1700000. Vide Diodorum
Siculum lib. xi. Biblioth. Isocratem Pana-
thenaico, & Plinium lib. xxxij. cap. x. Lu-
stius lib. ij. Historiarum Philippicarum Epi-
tome. Xerxes septingenta millia de
regno armauerat, & trecenta mil-
lia de auxiliis: ut non immeritò
proditum sit, flumina ab exercitu
eius siccata, Graciamq. omnem
vix capere exercitum potuisse:
Naues quoq. decies centum mil-
lia numero habuisse dicitur, Caes.
de Sala Mela extremo lib. 111.

Recensens exercitum Xerxis.

Τέττους δὲ ἑσπας Σκύθας ἀμυγίης
Σάλας ἐκάλειον. οἱ δὲ Πέρσαι πάντας
ταύς Σκύθας καλέουσι Σάλας.

Mela Lib. III. cap. v.

Scythici populi, fere omnes in
vnum Sacæ (sic leg.) appellati. &
cap. vi. Scythæ sunt Androphā-
goi, & Sacæ, definiti regione, quā
feris scatet, inhabitabili.

ΟΥΡΑΝΙΑ.

De Atheniensium classe ad Salaminem con-
tra Xerxem. ἐς Πάγονα τὸν
Τροίς νηῶν λιμένα προέστητο συλλέγειν.

Mela lib. 11. cap. 111.

Tröezenij fide societatis Atticæ
illustres: portus Saronicus & Sche-
nitas & Pagonus.

* Leg. igitur Pogonus per quartam vo-
calem, ut Græcis Πόγων. Dici sane non
potest, quā multa in auctorib. antiquis loca
in integrum restitui possent, si ad Græcos fon-
tes longe uberrimos, unde fluxerunt, refe-
rantur. Vellem idem in Cicōne, & Plī-
nio alij absolvissem. quorum alterum ab H.
Stephano inchoatum; alterum à Ioach. Pe-
riorio promissum tantum, laboris fortasse
magnitudine utriq. deterius, imperfectum
iacet.